

Al jako so mi Nadjija scjini, synych so ja, a
sedjach sevo wodnjo a w Nožu te posljene polze-
čja Mediel, wsach njeschtó k Pomožu a sestajich
tuto hohrje, a ton Knes me ktemu posylni. Bralich
je wono s Kivatom pišane, tehodla dyrbi mi i Des-
broczi džerzane býč, dy by so we tem a tannem
nječajki Smolek namekal.

Temu lubemu Knesej Lubenskemu, popoldni-
schemu Prjedarej pschi delnej herškej Žyrfvi
w Mjestzi so pschitem sjaunje džakuju, so je mi to
Poredženje teho Čiščenja wobstaral. Boh
žonuj jeho Lubosz k živojim Ssobubratram, na-
schim lubym Sserbam, kotraž budje so na Pschis-
chodne na to a druhe Waschnje hisčje sjaunischo
djeļala wopokasacj mož.

Tuto Pišmicežko pač pozonuj ton Knes nasch
Sbožnik na naschich lubych Sserbach, k Wob-
stojnosti we Bjeri a w bhabojsnem Živenju.
Dyrbjało so jim lubicž, a woni Žadanje po nje-
čim wjazv mjeli, jako po jenem mježaznem Piš-
mi, a Boh Živenje a Mož ktemu dal, molo býč,
so by so hisčje njeschtó stale.

w Weleczini ton 23th Octbr. 1817.

Jan Mróš,
Duchowny we Weleczinie,